[A]द्राखितम्-तः,	द्राखितः,	दिद्राखिषितः,	दाद्राखितः-तवान्;
द्राखः,	द्राखः,	दिद्राखिषुः,	दाद्राखः;
द्राखितव्यम्,	द्राखयितव्यम्,	दिद्राखिषितव्यम्,	दाद्राखितव्यम्;
[1]द्राखणीयम्,	द्राखणीयम्,	दिद्राखिषणीयम्,	दाद्राखणीयम्;
द्राख्यम्,	द्राख्यम्,	दिद्राखिष्यम्,	दाद्राख्यम्;
ईषद्द्राखः-दुर्द्राखः-सुद्राखः;		—	—
द्राख्यमाणः,	द्राख्यमाणः,	दिद्राखिष्यमाणः,	दाद्राख्यमाणः,
द्राखः,	द्राखः,	दिद्राखिषः,	दाद्राखः;
द्राखितुम्,	द्राखयितुम्,	दिद्राखिषितुम्,	दाद्राखितुम्;
[2]द्राखा,	द्राखणा,	दिद्राखिषा,	दाद्राखा;
द्राखणम्,	द्राखणम्,	दिद्राखिषणम्,	दाद्राखणम्;
द्राखित्वा,	द्राखयित्वा,	दिद्राखिषित्वा,	दाद्राखित्वा;
प्रद्राख्य,	प्रद्राख्य,	प्रदिद्राखिष्य,	प्रदाद्राख्य;
द्राखम् २, द्राखित्वा २,	द्राखम् २, द्राखयित्वा २,	दिद्राखिषम् २, दिद्राखिषित्वा २,	दाद्राखम् २; दाद्राखित्वा २.

(880) "द्राघृ सामर्थ्ये आयामे च"

(I-भ्वादिः-114. अक. सेट्. आत्म.)

"आयामः=दैर्घ्यक्रियेति कौशिकः। कदर्थनम् इति स्वामी।" इति मा. धा. वृत्तिः। 'ध्राघृ' इत्यपि केचित् पठन्ति।

द्राघघः-घिका, द्राघकः-घिका, दिद्राघिषकः-षिका, दाद्राघकः-घिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वोक्तद्राखतिवत् (879) ज्ञेयानि। अस्य धातोरात्मनेपदित्वात्, द्राघमाणः, दिद्राघिषमाणः, द्राघिष्यमाणः, दिद्राघिषिष्यमाणः; इति शानचि विशेषः। [B]प्रद्राघितः।

---

1. 'अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि' (8-4-2) इति णत्वम्। एवं ल्युडादिष्वपि ज्ञेयम्।
2. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययः।

A. 'अराखितत्वरिभरलाखितच्छदैः प्रद्राखिताध्राखिफलैश्च शाखिभिः।' धा. का. 1.18.

B. 'निकाममुद्राघतनोः समत्यगात् प्रद्राघिता श्लथ्यगुणस्य वर्तनी॥' धा.का. 1.16.